

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 251/2021

22.04.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА пр Агенција за вештачење и консалтинг ..., чији је пуномоћник Ивана Милосављевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, Високи савет судста - Основни суд у Крагујевцу, коју заступа Државни правобранилац, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда Београду, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је Првом основном суду у Београду поднео тужбу против тужене са захтевом за исплату 3.500,00 динара са одређеном каматом, на име неплаћене накнаде и награде за обављено вештачење пред Основним судом у Крагујевцу у предмету П 9548/16.

Први основни суд у Београду решењем П 24083/2020 од 15.07.2020. године огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и предмет уступио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18), као и члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој парници стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према одредбама Закона о судским вештацима („Службени гласник РС“ број 44/2010) послове вештачења у смислу овог Закона представљају стручне активности чијим се обављањем, уз коришћење научних, техничких и других достигнућа пружају суду или другом органу који води поступак потребна стручна знања која се користе приликом утврђивања оцене или разјашњења правно релевантних чињеница (члан 2. став 2); вештачење обављају и физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене овим Законом, државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе (члан 3); вештака именује и разрешава министар надлежан за послове правосуђа. Министар одлучује о упису и брисању правних лица у регистар правних лица за обављање послова вештачења (члан 4); вештак има право на накнаду трошкова и право на награду за рад (члан 5); физичко лице може обављати и вештачење само ако је уписано у регистар вештака (члан 8).

Према одредбама Закона о привредним друштвима, привредно друштво је правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити (члан 2).

Из цитираних законских одредаба произлази да вештак није привредни субјекат, нити обавља привредну делатност јер циљ обављања вештачења није стицање добити, већ је то пружање суду или другом органу који води поступак, потребних стручних знања за утврђење оцене или разјашњење правно релевантних чињеница. У конкретном случају није реч о спору између привредног субјекта и другог правног лица, нити је реч о привредној делатности, тако да је за поступање у овој парници стварно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу члана 22. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић